

N:o 114.

Af Herr **Th. Elfstedt:** *Om förhöjning i dagtraktamentet för städernas magistratspersoner och borgare, som biträda vid besigtningar, inventeringar, syner och dylika förrättningar för Kronans räkning.*

Att det traktamente af tre kronor för hvarje dag, hvilket, enligt Kongl. kungörelsen den 13 Februari 1857, tillerkänts städernas magistratspersoner och borgare för det onus, de hafva sig ålagdt att närvara vid syner, värderingar, besigtningar och inventeringar, m. m. för Kronans räkning, icke kan, i någon den ringaste mån, anses utgöra skälig ersättning för eller motsvara den vigt, det ansvar, det besvär och den kostnad, som med nämnda förrättningar äro förenade, torde lätteligen inses af en hvar, som eger kännedom om desamma, och jag anser mig endast behöfva påpeka några få omständigheter, för att ådagalägga obilligheten och otillräckligheten af nämnda ersättning.

Beträffande först vigten af besigtningförrättningarne m. m., så faller den genast i ögonen, då i betraktande tages värdet af de stora förråder, som Kronan, i synnerhet för landt- och sjöförsvaren, har samlade, och hvilka till stor del årligen omsättas; och i afseende dernäst å det ansvar, som möjligen kan drabba besigtningmännen, så stadgar, bland annat, Kongl. förordningen den 20 December 1825, angående besigtningar och öfverbesigtningar för landt- och sjöförsvarets behof, uti 15 §, att, om besigtningmän underlåta att med den noggrannhet, som vederbör, undersöka det levererade godset, det »skall åligga advokatfiskalen i det verk, för hvars räkning varan blifvit levererad, att inför domstol lagligen tilltala besigtningmännen, så att Kronan må njuta full ersättning för all uppkommen förlust af dem bland besigtningmännen, som varan godkännt».

Vidkommande slutligen det besvär och den kostnad, som med ifrågasvarande förrättningar äro förenade, så förekommer härvid, att besigtningmännen, vanligen skilda långt från sina hem och af förrättningen förhindrade att sig på längre stund aflägsna, måste utomhus skaffa sig födan, hvilken, i synnerhet under nuvarande dyra tider, ingalunda godtgöres med ofvan omförmälda, nu bestämda dagtraktamente. Då man derjemte tager i betraktande, dels den slitning som kläder äro underkastade vid besigtningar, inventeringar m. m., samt dels, hvad särskildt beträffar Stockholm med dess vidsträckta område, den skjutskostnad, som, för inställelse på utsatt tid, ofta är nödvändig och icke ersättes, då besigtningen sker inom stadens tullar, så blifver ännu mera tydligt att förlust är besigtningmännens gifna lott. Vidare bör icke förbises, att helsan ovilkorligen lider af förrättningarne, hvilka ofta ske under bar himmel uti svår väderlek och, om densamma sker inomhus, det vanligen är uti oeldade magasiner och förråder. Utom allt detta är, åtminstone vid besigtningar af gamla persedlar, som till reparationer skola utlemnas, t. ex. gamla sjukvårdspersedlar och dylikt, den af persedlarne förorsakade förpestning af luften, minst sagdt, ytterst obehaglig, om icke för helsan skadlig.

På dessa skäl och med förbigående af mångahanda andra omständigheter, som skulle kunna anföras, anser jag billigheten fordra en någorlunda skälig förhöjning uti det nu alltför lågt bestämda dagtraktamentet och föreslår därför vördsamt,

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet hemställa, det en ersättning af fem kronor måtte tillerkännas städernas magistratspersoner och borgare för hvarje dag de biträda vid besigtningar, inventeringar, värderingar, syner och dylika förrättningar för kronans räkning, detta så mycket hellre, som den obetydligt tillökade utgift, hvilken härigenom skulle komma att tillskyndas statsverket, är för Kronan ett ringa belopp, i förhållande till den förlust, den enskilde besigtningssmannen nu lider.

Om vederbörlig remiss anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1875.

Theodor Elfstedt.